

לא יצא לי להתאהב לפני שהכרתי את אבא

נעמה פגשה את אביה לראשונה רק בגיל 22, אבל אז היא התאהבה בו, הביאה איתו שני ילדים וחייה השתנו לבלי הכה. "זו הייתה אהבה כמו צונאמי, הייתי מוכנה לתת את החיים שלי עבורו", היא אומרת. "סיפרתי לילדים אבל הם כל כך אוהבים אותו שלא עניין אותם". ובתוונכדתו מוסיפה: "הייתי בהלם, אבל ראיתי וחייתי את האהבה הזאת"

אריאלה שטרנבך

"אבל הוא לא היה אבא שלי מעולם, אף פעם לא היה בינינו קשר כזה. גרלתי רק עם דמות אב". ואולי דווקא בגלל חסך דמות האב בחייך בחיך רת, אפילו לא במודע, לקשור את חיך בחיך באופן כזה?

"אני לא חושבת. היית צריכה לראות איך הוא נראה, ספורטאי וצעיר לגילו. הוא היה מרים אותי על היריים כמו בחור צעיר. לא ראיתי אותו כאבא או כאדם מבוגר. זו פשוט הייתה אהבה ממבט ראשון".

מה הייתה התגובה של אמא שלך לקשר עם אבא שלך?

"מוכן שהיא התנגדה. ברור לי שהקשר שלנו לא נשמע בסדר, אבל כשאת מאוהבת - את מוכנה להקריב הכל. אהבה היא אגוצנטרית, לא אכפת לך מאמא, מסבתא, מאף אחד. הייתי מוכנה להקריב הכל כדי להיות איתו יום אחד בלבד".

בפגישה עם אביה הוא ניסה להסביר לה עד כמה הקשר ביניהם לא בריא. "הוא אמר לי, 'מילא אני, אבל את צעירה, כל החיים לפניך'. שיכנעתי אותו והסברתי לו שאני לא יכולה לוותר עליו. זו הייתה אהבה כמו צונאמי, לא חשבתי על כלום. הייתי מוכנה לתת את החיים שלי עבורו. זו אהבה, זה כוח שאי אפשר להסביר. הייתי מסכימה להיות איתו בלי להביא ילדים אם היה מבקש, העיקר להיות איתו. עובדה שהקשר בינינו הוכיח את עצמו, היינו יחד 24 שעות ביממה, לא הרבה זוגות יכולים להיות יחד 24 שעות ביממה, לא עברנו יחד, גרנו יחד, היינו צמודים אחד לשנייה מעל שני עשורים עד שהוא נפטר. אם לא היו לי ילדים - הייתי הולכת יחד איתו. אין לי חיים

בקשרי המשפחה כדי לקבל אשורה יציאה, ולא שיערה שהפנייה הזו תשנה את כל מהלך חייה ותקבע את עתידה המשפחתי הסבוך. "כתבתי לאבא שלי 'שלום, קוראים לי נעמה. אני הבת שלך ואני מעוניינת לבוא לבקר בישראל'. לא חיפשתי להכיר אותו, רק רציתי לראות עולם. הוא ענה לי מיד במכתב חם ומתעניין שהוא שמח שכתבתי לו. אחרי כמה חודשים הוא כתב לי שהוא מגיע וקבענו להיפגש".

איך היה המפגש?

"מהרגע הראשון שהוא ראה אותי הוא הגיב בהלם, וכך זה נמשך לכל אורך הפגישה. כאילו הוא מסתכל על דבר פלא. לא היה לי נעים לראות אדם מבוגר ממני שככה חסר אונים מולי. המפגש הראשון לא היה משמעותי בשבילי, אבל בפגישה השנייה הכל התהפך. גיליתי שאנחנו מסתכלים על העולם באותו עיניים, חולקים עולם תרבותי דומה, אוהבים אותה מוסיקה בדיוק, קוראים אותם ספרים. הוא היה אדם משכיל שידע המון שפות וספורטאי מצטיין".

מתי הבנת שהקשר ביניכם הולך למקום אחר, שונה מקשר של אב ובת?

"לא יצא לי להתאהב לפני שהכרתי את אבא שלי, אבל לו כבר היה ניסיון חיים והוא הבין שהקשר בינינו מתפתח לכיוון לא נכון. הוא לקח צעד אחורה, ניתק קשר והסתלק". נעמה מספרת איך רדפה אחריו, ניסתה להשיג אותו בכל דרך ולא ויתרה עד שנעתר להיפגש איתה.

לא הרתיע אותך כשהבנת שהקשר ביניכם מתפתח לקשר רומנטי? בכל זאת מדובר באבא שלך.

הבחירות שקיבלה עם אביה, שהפך לבן זוגה ואבי ילדיה.

בפסק הדין שנפסק החודש בעניינה התייחס השופט לקושי ולסיבת ההסתרה בהבנה מלאה: "ברור כי נוכח היותה של מערכת היחסים בין המנוח לנתבעת בגדר גילוי עריות, ביקשו המנוח והנתבעת לשמור עניין זה בסוד. נר' כח רגישות העניין והשלכותיו נמנעה הנתבעת מלהעלות עניין זה בהתחלה. עם זאת, וכפי שהעירה משכפה עליה התובע הליך זה, נאלצה הנתבעת לחשוף מידע רגיש וקשה זה". פסק הדין של השופט הפתיע והסעיר את כל מי שניחשף לפרשייה הזו, אבל כדי להבין מה קרה שם, צריך ללמוד את העץ המשפחתי הסבוך שהוביל לאולם בית המשפט.

אהבה ראשונה

היא נולדה לפני כ-50 שנה במזרח אירופה, ומספר חודשים לאחר הולדתה החליטו הוריה להתגרש. "אמא הודיעה לאבא שלי שאם הוא עוזב את הבית - הוא לא יראה אותי, אין הסדרי ראייה. זה היה חלק מהסכם הגירושים ביניהם. אני עלה לישראל, לא הייתה לי דמות אב בחיים. אמא תמיד סיפרה דברים רעים על אבא ואמרה שהוא לא רצה קשר איתי".

את שנות ילדותה בילתה נעמה בידיעה שאביה לא מעוניין בה, וממילא אין אפשרות ליצור קשר עם מי שמתגורר בישראל. ב-1988 נעמה, אז בת 22, סיימה את לימודיה והחליטה לבקר בישראל כתיירת. היא כתבה לאביה במטרה להשתמש

חיבור בין מוות, כסף ומשפחה מוביל לא פעם למתחים ולעיתים רבות אף לקרע בין משפחות, ובית המשפט הופך לעיתים לזירת קרב מלוכלכת שנחצים בה כל הגבולות. נעמה (שם בדוי, כמו כל הנוכחים בכתבה הזו) מצאה עצמה במאבק משפחתי דומה, שגבה מחיר שהפתיע גם את השופטים ועורכי הדין המ' שופשים והציניים ביותר. היא נאלצה להוציא את השלדים מהארונות, לחשוף סודות אפלים ויחסים אסורים ולקוות שבית המשפט ישפוט את הטעויות בעניינה מבלי לשפוט אותה ואת

צילום: אילוסטרציה: שאטרסטוק

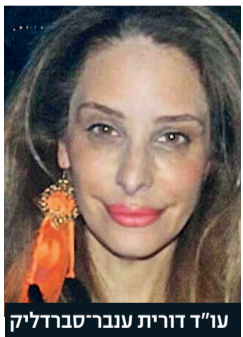
הקורמים ידע עליות ומורדות. "כשגרנו בחו"ל לא היה כמעט קשר, אבל בארץ חלקם היו מגיעים אלינו הרבה".

ואז גדי חלה במחלה קשה. נעמה לא עזבה אותו לרגע, והילדים מנישואיו הקודמים עזרו מאוד בקביעת תורים למומחים ולטיפולים. בשבעה, היא אומרת, שיתפה נעמה את ילדיו של גדי בדבר קיומה של צוואה, אך מיד בתום השבעה הם שלחו לה מייל והודיעו לה שישנה צוואה נוספת ואחרונה אשר מבטלת את הצוואה שברשותה - צוואת שכיב מרע. בצוואת שכיב מרע המצווה שרוי במיטתו עקב חוליו ואומר בעל פה את רצונו. לצוואה בעל פה תוקף חוקי מחייב כמו כל צוואה אחרת, בתנאי שהיא עומדת בתנאים מיוחדים כמו מצבו הרפואי של המצווה, ולפחות שני עדים שבפניהם נאמרה הצוואה.

ילדיו של גדי הפקידו את הצוואה שאמר לטענתם בפני העדים שנכחו בחדרו שבוע ימים לפני פטירתו. בצוואה נאמר "אני מצווה שכל רכושי בארץ ובעולם יתחלק לאחר מותי בין ארבעת ילדיי".

עורכי הדין דורית ענבר-סברדליק ואבידן גלובינסקי, שייצגו את נעמה בתיק הזה, טענו שלא ייתכן שהמנוח אמר "ארבעת ילדיי" כאשר יש לו שבעה ילדים, מהם שלושה מנישואיו לנעמה. התובעים טענו שהילדים של נעמה אינם ילדיו, והם מאב אחת. לצורך בדיקת אבהות נלקחו מהילדים בדיקות רוק ואלו נבדקו מול מברשת השיניים של המנוח, וכך נמצא כי בעל מברשת השיניים הינו אביהם. כאשר הוצגו תוצאות הבדיקה בדיון, טענו התובעים כי הוכח שבעל מברשת השיניים הוא אכן אבי הילדים, אך לא הוכח כי המברשת שייכת למנוח. נעמה לא ויתרה והלכה לסבב בבדיקות נוסף. היא שלחה לבדיקה דגימות רוק שלה מול מברשת השיניים, וכך הוכח מעבר לכל ספק כי בעל מברשת השיניים הוא אביה של נעמה וגם אבי ילדיה. השופט השתכנע ופסק לטובתה.

עו"ד ענבר-סברדליק מספרת על הקושי והחשש להעביר מורכבות חיים כזו לבית המשפט: "המח" שבה הראשונה שעוברת בראש היא איך נשכנע את בית המשפט שזה משהו שהוא הגיוני, ושלאהבה אין חוקים? כשעו"ד גלובינסקי הציע לי את התיק, הייתי בשוק. אמרתי לו, 'אין מצב, אני לא מתעסקת עם סטיות'. הוא התעקש איתי, אמר לי 'את חייבת לפגוש את נעמה והבנות, להבין איזו אהבה יש שם'. ואז, כשנפגשתי איתו, פגשתי משהו מאוד

עו"ד דורית ענבר-סברדליק

שוכה לב ואמרתי לעצמי 'מי שם אותך לשפוט?' יש כאן אהבה שמדברת אליך מהעיניים. "בדיון הראשון אמרתי לשופט: 'הלקוחה שלי היא גם הבת של המנוח וגם בת הזוג שלו'. השופט אמר: 'התבלבלת בפרוטוקול, תתקני'. אמרתי: 'לא טעית, הבת שלו היא בת הזוג שלו, אם בנותיו ונכדותיו'. הוא היה בשוק ולקח לו כמה רגעים להתעשת. בהמשך השנים ובמהלך המשפט הצגנו בפניו תמונות שהראו את האהבה הגדולה שהייתה שם ואת הקשר, והוא פתאום הבין וגם כתב בפסק הדין שכנראה לאהבה באמת אין חוקים".

עו"ד אבידן גלובינסקי

כל כך אוהבים אותו שלא עניין אותם. אחת מהם אמרה לי, 'זה לא משנה לי בכלל, אני תמיד אהיה גאה באבא'". אחת מילדיו מוסיפה: "היינו משפחה רגילה. אני לא ידעתי כלום עד שאימא סיפרה לי כמה ימים לפני שאבא נפטר. הכל היה בבית רגיל, נכון שאבא יותר מבוגר אבל הוא לא היה נראה. לילה לפני שאימא סיפרה לי, המצב של אבא פתאום החמיר. כשהיא סיפרה לי הייתי בהלם. מאוד הופתעת, אבל כשאבא שלך הולך למות את לא חושבת על זה". היא עוצרת וכו" כה. "לא התעניינתי, רק דאגתי לו מאוד", היא ממשיכה. "כשהייתי קטנה שאלתי אם יש לי סבא ואמרו לי שזה 'לא חשוב ולא צריך לדבר על זה'. אז שתקתי. אמא לא אמרה לי 'אבא שלך הוא גם סבא שלך', אחרת הייתי נופלת מהרגליים. היא סיפרה לי הכל מהתחלה, על האהבה הגדולה שלהם ומיד הבנתי, אני ראינו וחיינו את האהבה הזו". נעמה מספרת שרק כאשר הביאו ילדים משוי תפים, היא הצליחה להבין את הקושי של ילדיו של גדי מנישואיו הקודמים. "ראיתי איזה מקום הוא ממלא לילדות שלי והבנתי מה כביכול לקחתי מהם". הקשר עם הילדים מהנישואים

בלעדיו". נעמה מדברת בגרון חנוק. מות אביה, בן זוגה ואבי ילדיה, לפני כשלוש שנים, עדיין טרי וכואב מאוד עבורה.

האמת יוצאת לאור

נעמה הייתה בתו הבכורה של גדי. כשעלה לארץ לאחר גירושו מאמה של נעמה התחתן שוב, וכאן נולדו לו שלושה ילדים נוספים. כשנפגש עם נעמה אחרי 22 שנה כבר היה גרוש בשנית. אחרי שנתיים של זוגיות החליטו להביא ילדים לעולם. במהלך ההריונות הם עברו את כל הבדיקות שהיו נמצא באותה תקופה, בגלל הסיכון הגבוה למומים גנטיים. למרות הסיכונים הרבים נולדו להם שלושה ילדים בריאים. הילדים ידעו שאבא שלהם הוא בעצם גם סבא שלהם?

"החיים שלנו התחלקו לשניים: כשגרנו בארץ - כל הסביבה הכירה אותנו כבני זוג לכל דבר, לא ידעו שגדי גם אבא שלי. רק כשחזרנו לגור בחו"ל נקלענו לבעיה. לא היה מתאים שהילדה תקרא לו 'אבא'. היינו רק עם הילד הגדול, אז בן 6. גדי לקח אותנו לשיחה וסיפר את האמת. הוא הסביר שהוא לא רק אבא שלו, אלא גם סבא, וביקש ממנו לא לקרוא לו שם 'אבא', רק 'סבא'. אצלנו מה שהורים אומרים זה קרוש, לא שואלים שאלות. גדי אמר לילד שאסור לו לדבר על זה עם אף אחד, אז הוא פשוט לא דיבר. אפילו לא שנים אחר כך עם אח שלו שנולד ולא ידע על כך דבר". מתי סיפרתם לקטנה? "ממש כמה ימים לפני שהוא נפטר, אבל הם

"הוא לא היה אבא שלי מעולם, לא היה בינינו קשר כזה. גדלתי רק עם דמות אמ. הייתי מסכימה להיות איתו בלי להביא ילדים אם היה מבקש. עובדה שהקשר בינינו הוכיח את עצמו"

"גדי לקח את הילד לשיחה והסביר לו שהוא לא רק אבא אלא גם סבא, וביקש לא לקרוא לו 'אבא', רק 'סבא'. אצלנו מה שההורים אומרים זה קדוש, לא שואלים שאלות"